

CZWARTEK

10 OZNAK WIOSNY

- ❖ Zachęcam rodziców do wyjaśnienia dziecku ludowego zwyczaju związanego z pożegnaniem zimy i powitania wiosny (topienia marzanny).

Według kalendarza astronomicznego wiosna rozpoczyna się 21 marca. Zgodnie z tradycją w tym dniu dorośli i dzieci topią słomiane kukły, czyli marzanny, które są uosobieniem mijającej zimy. Obyczaj nakazuje przejść z taką kukłą w pochodzie. Na koniec kukłę się podpala i wrzuca do rzeki. Pięknym, i do dzisiaj jeszcze w niektórych rejonach kultywowanym, jest zwyczaj chodzenia z gajkiem. Dzieci lub dziewczęta stroją zieloną gałązkę we wstążki, kwiaty i inne ozdoby. Z tak przystrojonym drzewkiem chodzą, śpiewając piosenki o wiosnie. W niektórych krajach z początkiem wiosny związane jest święto światła, w czasie którego zakochani ustawiają światła w oknach swoich domów lub puszczają je na wodę.

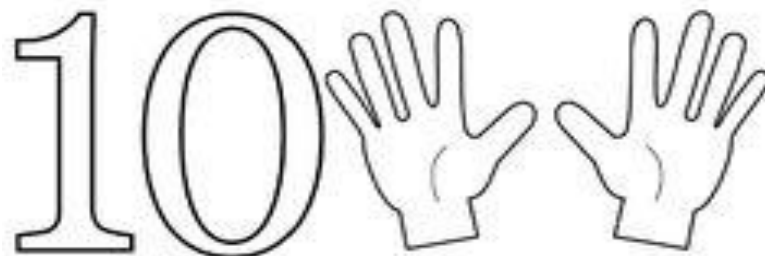

- ❖ Rodzicu pobaw się z dzieckiem w dokańczanie wypowiedzi:
Lubię wiosnę, bo...
Nie lubię wiosny, bo...
Dziecko niech narysuje duże, żółte słończko i niech nauczy się krótkiej rymowanki: *Gdy słońce świeci, cieszą się rośliny, zwierzęta i dzieci.*
- ❖ Na ten dzień przygotowałam zapis cyfrowy liczby 10.

10

Pokoloruj według swojego pomysłu

dziesięć

- Określenie, z jakich dwóch cyfr się składa, jak się nazywa pierwsza cyfra, a jak druga.
  - Rodzic może pobawić się z dzieckiem w zabawy matematyczne z cyfrą 10 np. W wazonie jest 9 czerwonych tulipanów i 1 żółty, ile tulipanów jest razem?) itp.
- ❖ Można zachęcić dziecko do wykonania Karty pracy, cz. 3, s. 68, 69.
- ❖ Pobawmy się z dzieckiem w ćwiczenia wizualizacyjne – *Słońce*

RODZIC CZYTA:

Usiądź na podłodze wokół mnie. Trzymaj ręce wyciągnięte do przodu, dłonie zaciśnięte w pięści. Wyobraź sobie, że jesteś Słońcem, które wschodzi i wysyła promienie w kierunku Ziemi. Rozłóż dłonie, wyciągnij palce, ręce i ramiona do przodu... A teraz niech światła robi się coraz mniej – przyciągnij ramiona z powrotem do siebie. Powtórz to trzy razy... Stań teraz w dowolnym miejscu w pokoju – zamień się w Słońce wędrujące powoli po niebie. Pokaż mi, w jaki sposób się przemieszczasz i jak wysyłasz swoje promienie... Teraz przedstaw mi, w jaki sposób rano wstaje Słońce. Usiądź, a potem podnoś się powoli, powoli... Wyobraź sobie, że Słońce jest intensywnie czerwone i bardzo powoli i ostrożnie wysyła swoje promienie. Zaprezentuj, jak staje się coraz większe i większe, jak wysyła coraz silniejsze promienie... A teraz zaprezentuj mi, w jaki sposób Słońce zachodzi wieczorem. Stań i przedstaw mi, jak Słońce zmienia się najpierw w piękną, czerwoną kulę, a następnie bardzo powoli znika za horyzontem. Zniż się do podłogi i pokaż mi delikatne promienie Słońca znikające za horyzontem. Chodź teraz do środka i zamień się w Słońce, które śpi w nocy. Wiosną Słońce śpi w nocy coraz krócej.

Zamień się teraz we wschodzące Słońce i pokaż, jak rankiem staje się ono coraz większe i większe i wysyła w drogę pierwsze promienie. Teraz zamień się w jasne Słońce świecące w ciągu dnia i wysyłaj mocne promienie w kierunku Ziemi. Robi się coraz cieplej, cieplej...

- ❖ Można wykonać Karta pracy Czytam, piszę, liczę, s. 73.

MIŁEGO DNIA I UDANEJ ZABAWY ŻYCZY

WYCHOWAWCZYNI

PIĄTEK

POWITANIE WIOSNY

- ❖ Zachęcam do utrwalenia poznanych ważnych wiadomości z całego tygodnia: literki ł, Ł, piosenki „Wiosenne buziaki”, oznak wiosny, kwiatów zwiastujących wiosnę, zapisu cyfrowego liczby 10.
- ❖ Proszę o przeczytanie dziecku opowiadania B. Kosmowskiej „Dziwna nieznajoma”.

Mamy gości! – krzyknął tata od drzwi. – Jak to? – mama wpadła w przerażenie. – Nie spodziewałam się gości na obiedzie! – I słusznie! Ktoś czeka na nas w parku – uspokoił ją tata. – Zjedźmy więc obiad i w drogę! Połykaliśmy gorącą zupę, parząc sobie języki. – Czy to... kobieta? – spytała mama z lekkim lękiem. – Mhm – przytaknął tata. – Pewnie ciocia Mariola! – skrzywił się Mikołaj. Ciocia jest dentystką i zawsze przypomina o kontrolnych wizytach. – Nie! – tata był bardzo tajemniczy. Po chwili staliśmy w kolorowych kaloszach przed blokiem. Na dworze mżyło. – Tam ją widziałem! – tata wskazał ręką dziką część parku. Zwykle nikt w niej nie przebywał. – Ruszajmy. Nie wypada, aby piękna dama zbyt długo na nas czekała. – Zośka, co piękna dama robi sama wlesie? – sapał Mikołaj, gdy przedzierał się przez zarośla. – Nie wiem – odsapnęłam. – Nie jestem piękną damą! – Przed chwilą tu była – tata ściszył głos, pochylony nad leśną ściółką. – Spójrzcie! Przed nami rozpościerał się dywan z białych kwiatków. – Przebiśniegi! – mama aż westchnęła z zachwytem. – Jaki piękny dywan! Tata stał już po drugiej stronie polany. – I tu już była – pokazał nam skraj pagórka przysypany starymi liśćmi. Wystawały spod nich łebki innych kwiatów. Błyszczały w słońcu jak cekiny. – Krokusy! – mama klasnęła w dłonie. – A tam, dalej, zawilce i sasanki! Nagle, tuż przed nami, przeleciała para wesołych ptaków. Każdy miał w małym dziobie gałązkę lub trawkę. – To szpaki – tata skierował na lecącą parę lornetkę. – Przybyły tu razem z naszą nieznajomą. – Chyba wiem, kim jest! – Mikołaj klasnął w ręce. – A ty, Zosiu? – mama spojrzała na mnie z uśmiechem. – Domyślasz się, kim jest ta dziwna nieznajoma? – Czy to... wiosna? – zapytałam z nadzieją. – Tak! – zakrzyknęli wszyscy zgodnie. Kiedy stało się jasne, kogo szukamy, nagle dostrzegłam ją wszędzie. Na każdym krzaczku. Pokrywała rosą dojrzewające pączki. A na leszczynie zakwitła czerwonymi kuleczkami. Zewsząd otaczał nas śpiew ptaków i pracowite brzęczenie. – Co tak brzęczy? – Mikołaj nadstawił uszu. – To pszczoły, dzielne pracownice! Spójrzcie, jak zaglądną do kwiatnych kielichów. Przenoszą pyłki kwiatowe. Pomagają wiosnie rozkwitnąć – wyjaśniła mama. „Mama mogłaby pisać wiersze” – pomyślałam. Nagle tata położył palec na ustach, a potem wyciągnął rękę ku górze. – Spójrzcie... – szepnął. Nad nami przelatywały dwa piękne bociany. – Mąż i żona! – krzyknął Mikołaj. – Żona i mąż! – krzyknęłam ja. – Wiosna! – krzyknęli równocześnie nasi rodzice.

- Należy utrwalić z dzieckiem treść opowiadania zadając mu pytania do tekstu:

Kim była dziwna nieznajoma?

Jakie oznaki wiosny były wymienione w opowiadaniu?

- ❖ Można pobawić się z dzieckiem i prosić aby dziecko wymieniło nazw pór roku.

Jaka pora roku jest po jesieni?

Jaka jest po wiosnie?

Jaka pora roku teraz się kończy, a jaka będzie się zaczynać?

- ❖ Można wykonać Karta pracy, cz. 3, s. 71.

- ❖ Zachęcam do wykonania pracy plastycznej „Bukiet wierzbowych bazi” lub wykonać ilustracje do piosenki .

**MIŁEGO DNIA i WEEKENDU ŻYCZY
WYCHOWAWCZYNI TYGRYSKÓW**